

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil ikke gå ind i den debat, for så mener jeg, at jeg allerede foregriber og beder udvalget om, hvilken konklusion det skal nå frem til. Men jeg vil gerne sige, at jeg synes, der er brug for, at udvalget også skal se på administrationen og styringen af hele arbejdsskadeområdet, for jeg mener, det kan være en af vejene til at sikre at komme et skridt nærmere i retning af, at skadevolderne skal betale noget mere og på den måde også sikre en mere forebyggende indsats.

Jeg tror, der vil være bred forståelse for, at der er brug for en mere forebyggende indsats, så vi undgår så mange arbejdsskader og erhvervs sygdomme, og dermed jo altså forrykker fokus fra, hvad erstatning man får, når det går galt, til, at vi skal undgå, at det går galt.

Men den forebyggende indsats kunne man måske bedst opnå ved at gøre fagbevægelsen og arbejdsgiverne mere ansvarlige for hele systemet, end de er i dag, så jeg mener, at hele det, vi kan kalde administration og styring af arbejdsskadesystemet, er noget af det, vi også godt kan bede udvalget om at se på.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Så vil jeg godt spørge ministeren én gang til: Hovedproblemet med den praksis, som Højesteret har fastlagt, er, at har man en arbejdsplads, hvor det kan forventes, at man får en arbejdsskade, er chancen for, at man kan få en arbejdsskadeerstatning, meget, meget mindre, end hvis man er på en arbejdsplads, hvor det ikke kan forventes. Er ministeren enig i, at det er fuldstændig uholdbart?

Inger Bierbaum (S):

Jeg vil gerne sige til fru Anne Baastrup, at jeg ikke håber, at vi skal tage hul på, hvad vi senere skal til at diskutere. Jeg tror, det er godt med ministerens forslag om at nedsætte et udvalg.

Men ellers vil jeg sige, at SF's forslag om at nedsætte et udvalg, der skal se nærmere på arbejdsskadeområdet, indeholder flere sympatiske elementer. Forslaget er jo en følge af den senere kritik af arbejdsskadeområdet og især afgrænsningen af ulykkesbegrebet. Det er den forsikringsretlige tolkning af begrebet, der har været kritiseret, en tolkning, som jo i øvrigt er tiltrådt af Højesteret.

Men i Socialdemokratiet har det naturligvis været bemærket, og vi har diskuteret denne kritik, og vi mener på den baggrund, at det er en

god idé, at der igen kigges nærmere på området. Området blev jo sidst udsat for en større ændring efter et omfattende udvalgsarbejde, der afsluttedes med en betænkning i 1994. I den omgang fik vi som bekendt bl.a. begrebet om de pludselige løfteskader med i lovgivningen. Vi deler således SF's ønske om et nyt udvalgsarbejde.

Imidlertid mener vi ikke, at SF's forslag er egnet som grundlag for et udvalgskommissorium. Som forslaget er udformet, vil udvalget nemlig få for snævre rammer at arbejde inden for, hvor konklusionerne stort set er fastlagt på forhånd. Samtidig griber forslaget ind i allerede igangsat arbejde, hvilket vi ikke finder så hensigtsmæssigt.

Det eksempel, jeg vil trække frem, er erstatningsområdet, som der for øjeblikket arbejdes på i en arbejdsgruppe vedrørende revision af erstatningsansvarsloven under Justitsministeriet. Denne gruppe ser jo også bl.a. på erstatningsniveauerne inden for EU og øvrige lande.

Derimod vil vi fuldt ud støtte ministerens forslag om at nedsætte et udvalg, der skal se på den nuværende afgrænsning af skadebegrebet med udgangspunkt i ulykkesbegrebet. I arbejdet vil der naturligt også blive set på afgrænsning til de øvrige skadebegreber, de økonomiske konsekvenser og styring og administration af arbejdsskadeområdet, som ministeren netop omtalte.

Et sådant bredere kommissorium til det kommende udvalg mener vi vil give et bedre beslutningsgrundlag for Folketinget. Samtidig vil det give arbejdsmarkedets parter samt andre interessenter på arbejdsmarkedet mulighed for at bidrage med forslag og viden uden for snærende bånd på arbejdet. Det tror jeg vi er bedst tjent med.

Vi kan i Socialdemokratiet således støtte ideen om udvalgsarbejdet, men ikke på det grundlag, som er skitseret i SF's forslag. Men vi ser frem til, at ministeren snarest igangsætter et udvalgsarbejde på det her væsentlige område.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt høre, om fru Inger Bierbaum er enig i, at en af de ting, som udvalget skal arbejde med, er en ændring af følgende: I 1993 fik en dagplejemor erstatning, fordi hun løftede et 2½-årigt barn op, som så vred hovedet tilbage, og hun fik så én over ryggen. I 1995 er en dagplejemor ved at lægge et 1½-års barn i en